

واکاوی خشونت و راهکارهای کاهش آن علیه زنان با تأکید بر فرهنگ افغانستان

محمد مهدی کریمی نیا^۱، محمد علی ابراهیمی^۲، مجتبی انصاری مقدم^۳

^۱ استادیار و عضو هیأت علمی دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم (نویسنده مسئول)

^۲ . کارشناس ارشد حقوق جزا و جرم شناسی، استاد رشته حقوق در مؤسسه تحصیلات عالی ناصر خسرو ولایت دایکندی افغانستان

^۳ دانشجوی دکتری علوم قرآن و حدیث دانشگاه میبد، مدرس دانشگاه و پژوهشگر

چکیده

عنوان انتخابی این مقاله «خشونت و راهکارهای کاهش آن علیه زنان در افغانستان» است. افغانستان کشوری است که پس از سه دهه التهاب خونین، در حال گذر از بحران می باشد. آن چه برای ساکنان این سرزمین حایز اهمیت است، دستیابی به امنیت، اشتغال، تثبیت درآمد، عادی شدن زندگی و مانند آن می باشد. زنان در این کشور بخشی عظیمی از نیروی انسانی است که در طول سال های خون و آتش، سخت ترین شرایط زیست محیطی را پشت سر نهاده اند. آنان قربانیان اصلی هر نوع خشونت بوده اند. آنان غیبت چندین ساله همسر، فقر خانواده، مرگ و میر فرزندان خورد سال، آتش جنگ، بمباران های هوایی، تخریب منزل مسکونی، رنج آوارگی و ... را تحمل نموده اند. در واقع هیچ نوع خشونتی در دنیا نمانده که علیه زنان در افغانستان به اجرا در نیامده باشد. اکنون پس از تصویب قانون اساسی، دایر شدن مجلس ملی، برگزاری انتخابات ریاست جمهوری و حرکت به سوی سازندگی، انتظار می رود که وضع زندگی آنان بهبود پیدا کند. اصل رعایت و دفاع از حقوق زنان یک خواست معقول و در چارچوب قانون و احکام شریعت می باشد. وضعیت امروز جامعه نسوان نیز با گذشته فرق کرده است؛ مسکوت ماندن و بی اعتنائی به وضعیت کلی آنان پیامد ناگوار خواهد داشت. تبلیغات مهار ناپذیر عوامل فراملی هم در جریان می باشد، پس خطر احتمالی غلطیدن در دادم آن چه که امروز به نام «نهضت برابر خواهی زنان با مردان» خوانده می شود، به طور جدی احساس می شود، چیزی که صرف یک اغتشاش است نه تأمین حقوق زنان. براین اساس اقدام به موقع خواهد بود، اگر در روند نوسازی، سیستم نرم افزاری کشور توجه جدی به مسایل زنان به عمل آید. در این نوشته تلاش بر آن بوده که مسایل زنان در قالب خشونت تبیین گشته و راه کارهای مؤثر برای کاهش آن پیش نهاد گردد.

واژه های کلیدی: خشونت، زنان، افغانستان، آموزه های دینی، آداب سنتی و راه کارها